

Весна

Від лугів зелені шуми віють,
Надлітають ластівки з вирію,
І в душі пахучим квіттям вишні
Розцвітають почуття колишні.

Літо

Який гарячий нині день
Від самісінького рана!..
Читаю «Пісню пісень»
І «Апокаліпсу» Йоанна.

Осінь

Мамо-природо, яка ж бо ти хитра!
Осінь — зів'ялий лист лежить кругом,
А ти казала на самого Дмитра
Розцвістись троянді над моїм вікном.

Зима

Білий, білий, білий сніг!
Ні стежок, ані доріг.
Вітром, ніби помелом,
Слід по літі замело.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990 . Поезії 20—40 років](#)

Рік. Надруковано в журналі «Назустріч» (Львів, 1937, № 10). Подаємо за цією публікацією.